

vet kun ændres, hvis de begge andrager derom.

§ 17. Den, der benytter et ham ikke tilkommende navn som sit, straffes med bøde. Påtale finder kun sted, når nogen forurettet begærer det, eller hvis almene hensyn kræver det.

Stk. 2. Den, der kan godtgøre, at en anden uberettiget benytter hans navn eller et navn, der har en sådan lighed hermed, at forveksling let kan ske, kan ved dom få den anden tilpligtet at ophøre med brugen af navnet.

§ 18. Justitsministeren bemyndiges til at give nærmere regler til lovens gennemførelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan antage sagkyndig bistand i navnesager.

§ 19. Regeringen bemyndiges til at indgå overenskomst med fremmed stat om anvendelse af denne lov på her bosatte fremmede

statsborgere og på danske statsborgere bosat i udlandet samt om beskyttelse her i riget af udenlandske navne.

§ 20. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1962.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan – for Færøernes vedkommende efter forhandling med det færøske hjemmestyre – ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring og lov nr. 66 af 19. februar 1941 om tillæg til førstnævnte lov samt §§ 49 og 74 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning og § 2 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, jfr. § 22, stk. 3, i lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling.